

H I B E R N I A.

34

*Regio.
Nomina prisca
& recētia, a qui-
bus & cur indita*

Situs.

Cæli temperies.

*Animalium va-
rietas.*

HIBERNIA Insula sequitur, Orpheo, Aristoteli & Claudiano *Ierna*, Juvenali & Meli *Invernia*, Diodoro Siculo *Iris*, Eustathio *Vernia* & *Bernia*, incolis *Erin*, Britannis *Iverdhon*, Anglis *Ireland*. Vnde hæc profluxerint nomina, variæ ut in re obscura subinde enatæ sunt opiniones. Hiberniam alii ab Hibero Duce Hispano, qui primus magna Hominum coactâ multitudine, eam occupavit, dictam volunt: ab Ibero fluvio alii, quod illius accolæ primi Insulam habitaverint; alii ab hiberno tempore, quia ad Occidentem vergit: Eulogii author ab Irnalpho Duce. *Hibernia* & *Inverna*, proculdubio ab *Orphei* & *Aristotelis* *Ierna* dimanarunt: *Ierna* autem illa, *Iris*, *Iverdhon*, & *Ireland*, ab Incolarum *Erin*. Ab *Erin* ergo gentis vocabulo etyma petendum. Hic Camdenus quid opinione augurari possit se habere negat: nisi forsitan, inquit, sit ab *Hiere* *Hibernica* voce illis *Occasum*, sive *plagā* *Occidentalem* sonante, unde *Erin* quasi *Occidental*is Regio deducta videatur. Protenditur hæc Insula ab Austro in Aquilonem, forma lenticulari, sive ovali, non viginti dierum navigatione, ut Philæmon apud Ptolemæum tradidit, sed cccc tamun mill. pass. Latitudine vix cc implet. Ab Ottu habet Britanniam, a qua Mari Hibernico & unius tantum diei navigatione discluditur. Ab Occidente vastum Oceanum. A Septemtrione, qua Oceanus Deucaledonius quem Ptolemæus vocat *Hyperboreum*, irrumpt, habet Islandiam: ab Austro respicit Hispaniæ. Aër hujus Insulæ est saluberrimus, Cælum mite, clemens, bladum, nam neque æstivo calore Incolæ ad umbras & loca opaca impelluntur: neque frigore ad focos; semina tamè ob Autumni humiditatem rarius maturescunt. Hinc Mela scribit, Cælum ad maturanda semina iniquum habere. Salubritate tamen & serenitate aëris multum Britanniæ præstat. Terræ motus hic numquam, vix semel in anno tonitru audies. Regio gleba præpingui, uberiæ frugum proventu felix est: pascuist tamen quam frugibus, gramine quam grano fœcundior. Tritici namque grana sunt hic contracta & minuta, & vix alicujus vanni beneficio purganda. Quod ver gignit, æstas nutrit, vix in messe pluvialis aquositas colligi permittit. Æolicis namque flatibus, & pluvialibus inundationibus præ aliis terris hæc exuberat. Verum (ut inquit Mela) adeo luxuriosa herbis non latet modo, sed etiam dulcibus, ut si exigua diei parte pecora se impleant, & nisi pabulo prohibeantur, dimidii pasta dissiliant. Quod etiam Solinus de hac Insula testatur. Hinc pecorum infinita multitudo, primæ & præcipuæ Incolarum opes, Ovium etiam greges plurimi, quas quotannis bis tontent. Equi item optimi (*Hobies* vocantur) quibus non idem qui cæteris in cursu gradus, sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio. Nullum ibi reptile degit, nullus Serpens, privilegio cum Creta communi: saepè etiam illuc de Britannia allati Serpentes, mox ut proximantes terris odorem aëris illius attraxerunt, intereunt. Beda testis est, vidisse se, quibusdam a Serpente percussis raso folia codicum ex Hibernia asportatorū propinata esse, & continuo totam vim grassantis veneni, tumoremque inflati corporis recessisse. Falcons præterea, Accipitres & Nisos, præ aliis regionibus copiose producit. Aquilarum quoque non minor hic copia, quam alibi milvorum. Tanta vero multitudine se Grues ingerunt, ut uno in grege centum frequenter reperias. In Boreali plaga Cygni etiam abundant. Ciconiae vero per universam Insulam rarissimæ sunt, & illæ nigræ. Perdices, Phasiani, Picæ & Philomelæ deesse dicuntur.

Apud